

Brev från Selma Lagerlöf till Valborg Olander: 1908-1914 : Ep. L 45 - 125

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

1912

Kära vän!

Glädj kommar nu en gång,
i fall du skulle känna någon
kallhet att beakta den, in-
nan du far hit. Jag tänker
annars, att det bästa blir
att du kommer hit till pingst.

Jag hade ju sökt ut mina
friexemplar av Tavaststjärnen,
men det är jag inte i stånd
att göra. Det går över all

min kraft.

Det är rätt egendomligt, att
Sophie Elkan egentligen inte
har sagt något till mig person-
ligen om tilljeren utom det har
kommit genom dig. Emellertid
vet jag ju vad hon tycker och
förstår det genom vad hon in-
te säger mer än genom vad hon
säger. Men detta skulle inte
ha betytt nå mycket för hon har
nästare alltid rätt i sina åsikter.
men om mina bänker, men
Hultström kom att säga något i
ett brev, som gjorde mig mer

modlös. Han skrev och berättade bara, men han anmärkte, att boken skulle ha varit roligare om du inte hade rott sig om "Liljeoronas redan kända öde". Detta slag mig som en sann anmärkning. Skriver jag nu vidare, så blir det allt jämnt det felet, att man vet hur det skall gå i slutet. I historiska romaner minskar inte detta intresset, men i diktlade är det inte förmånligt. Detta har gjort mig nu stundtill att mer tänka på detta ämne.

Förresten är jag inte så dum och skall nog kunna skriva bra saker om jag hade någon hjälpte mig med den oändliga korrespondensen. Samt tog mina brev och skrev dem genast de varo. Komma ^{så att de} och sedan inte mer plågade mig. Jag kan inte sköta på så många samtidigt, och då jag således inte skrivit brev på någon tid blir det en lag här på skrivbordet, ja du känner till dem.

Det är allt en mycket prosaisk lydnings du får, men det är därför att jag är trött. Jag vill gärna ha

dig hit, inte kan jag besöka dig och här är en rikligt beaktad. Du skall inte alls anse dig störd av mig om du känner till den saken.